

Virkeligheden har indskrænket sig til et eneste Punkt, at der i Virkeligheden kun har været Uenighed om et enkelt Punkt. Ministeriet har jo haft en ret vanskelig Opgave ved i Sommerens Løb at give disse Forslag en Form, som man kunde vente vilde finde Billigelse ikke alene hos den høje Rigsdag, men ogsaa rundt omkring ude paa Landet. Jeg konstaterer derfor med Tilfredshed, at man gennemgaaende dog synes at have mødt de Tanker, som indeholdes i Ministeriets Forslag, med Velvilje, og at man altsaa kun paa et enkelt Punkt synes at være uenig, men da til Gengæld ogsaa ret meget uenig. Jeg skal nu ikke forhale Diskussionen længere om dette Spørgsmaal om Avlscenterpræmiernes Tidsbegrænsning, om den bør kunne fortsættes eller bør begrænses. Jeg har hørt de forskellige Udtalelser fra begge Sider, og der vil jo blive Anledning til for mig at forhandle nærmere med det høje Finansudvalg om denne Sag. Jeg skal kun bemærke, at jeg godt kan slutte mig til den Tanke, som fremkom fra det ærede Medlem for Assens (Berntsen), at der gives Bevillingen en Form, som bestemmer, at den kun gives foreløbig for 4 Aar, saaledes at man staar ganske frit, naar de 4 Aar ere forløbne. Det er klart, at man lige over for disse to Spørgsmaal i de nærmeste Aar vil og maa komme til at indhente Erfaringer, ikke alene paa det enkelte Spørgsmaal, som har fanget Interessen saa stærkt her i Dag, men maaske paa mange andre Spørgsmaal. Jeg bekender fuldt ud, at det er meget muligt, at det Forslag, som Ministeriet har fremsat, paa mange Punkter kan trænge til Omændringer, og at ogsaa jeg og sikkert alle maa indhøste Erfaringer paa disse ret ukendte Omraader. Det forekommer mig derfor at være ret heldigt, at man ikke paa nogen Maade binder sig over for Fremtiden, men ser Tiden an foreløbig og saa bestemmer nærmere, naar man har indhøstet disse Erfaringer, hvorledes disse specielle Bestemmelser skulle affattes.

Jeg skal derfor ikke forlænge Diskussionen om dette Spørgsmaal, men jeg skal kun gøre et Par enkelte Bemærkninger lige over for de faldne Ytringer og lige over for de direkte Spørgsmaal, som ere rettede til mig. Det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) udtalte, at en af hans Betæneligheder ved Avlscenterbevillingen var den, at Landbrugsministeriet eller Landbrugsministeren — jeg tror at have opfattet hans Tanke rigtig — i sidste Instans var den afgørende i Udvalget gennem de to Mænd, som han valgte. Det

ærede Medlem har glemt at se efter i Anmærkningerne (Tillæg A. Sp. 633—34), hvor der siges, at foruden af de tvende af Ministeren udnævnte Mænd bestaar Udvalget af Formændene for de af Foreningerne i Anledning af de afholdte Konkurrencer nedsatte Bedømmelsesudvalg. Altsaa, Landbrugsministeren er ingenlunde eneraadende gennem de to af ham udnævnte Mænd, tværtimod, det vil praktisk set selvfølgelig være Formændene for Bedømmelsesudvalgene, som ville komme til at føre det afgørende Ord om, hvilke Besætninger der ere værdige til Tilkendelse af Anerkendelse som Avlscenter. Det ærede Medlem for Kolding (Henriksen) nærede en vis Frygt for, at Konkurrencenovre i Jylland kun skulde omfatte det jyske Kvæg. Jeg kan i saa Henseende ganske berolige det ærede Medlem, man har intet Øjeblik tænkt sig, at den Del af Jylland, som fortrinsvis har rødt Kvæg, ikke ogsaa skulde nyde godt af Bevillingen. Jeg skal saa lige over for de ret indgaaende Bemærkninger, der ere faldne med Hensyn til Kontrolforeningerne, sige, at jeg erkender, at det Beløb, som Ministeriet har at raade over i saa Henseende efter Lov af 14de April 1893, er for ringe efter de Fordringer, som stilles. Beløbet er, som det vil erindres, 15,000 Kr., som kunne anvendes af Ministeriet. Men af disse 15,000 Kr. gaar en ret betydelig Del til andre Formaal, saaledes at Kontrolforeningerne kun faa en Del af dette Beløb. Der er allerede nu paa dette Tidspunkt indkommet saa mange Andragender, at Ministeriet ikke vil se sig i Stand til at imødekomme dem, og hvis Ministeriet altsaa i Fremtiden skal kunne imødekomme disse Andragender om Støtte af Kontrolforeningerne, hvis Nytte jo fra alle Sider anerkendes, maa Bevillingen forhøjes. Om 10,000 Kr., som jo er nævnt, er nok eller er for lidt, vil jeg ikke udtale mig om i Øjeblikket. Det vil jo blive Genstand for nærmere Forhandling med Finansudvalget. Jeg vil saa kun rette en lille Misforstaaelse med Hensyn til Konsulenternes eventuelle Virksomhed lige over for en forbedret Staldordning. Jeg maa maaske bemærke i Sammenhæng dermed, at naar der nu fremkom en ret skarp Kritik mod Konsulenternes Virksomhed som Voldgiftsmænd, saa overraskede det mig lidt at høre de stærke Ord, der faldt mod denne Tanke. Under Finanslovsforslagets 1ste Behandling, da denne Tanke fremkom, varmt anbefalet af forskellige Medlemmer, erindrer jeg ikke at have hørt et eneste Ord imod Anvendelsen